

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Βέλγιο) στις 7 Ιουνίου 2013 — Openbaar Ministerie κατά Edgard Jan De Clercq κ.λπ.

(Υπόθεση C-315/13)

(2013/C 252/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Διώκουσα αρχή: Openbaar Ministerie

Κατηγορούμενοι/εγκαλούμενοι: Edgard Jan De Clercq, Emiel Amede Rosa De Clercq, Nancy Genevieve Wilhelmina Rottiers, Ermelinda Jozef Martha Tampère και Thermotec NV

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως οι διατάξεις των άρθρων 56 και 57 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρων 49 και 50 ΕΚ) και του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 10, της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ 1997, L 18, 21 Ιανουαρίου 1997), σε συνδυασμό ή όχι με το άρθρο 19 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ, L 376, 27 Δεκεμβρίου 2006), αντιτίθενται στο άρθρο 141 του προγραμματικού νόμου (I) της 27ης Δεκεμβρίου 2006, βάσει του οποίου το πρόσωπο στο οποίο ή για το οποίο παρέχεται, ευθέως ή μέσω υπεργολαβίας, εργασία από αποσπασμένους μισθωτούς ή αποσπασμένους ασκούμενους έχει την υποχρέωση να δηλώσει στον Rijksdienst voor Sociale Zekerheid με ηλεκτρονικό τρόπο (ή σε περίπτωση αδυναμίας με τηλεομοιοτυπία ή ταχυδρομικά) πριν από την έναρξη της απασχολήσεως των προσώπων αυτών τα στοιχεία ταυτοποίησής των προσώπων αυτών που δεν είναι σε θέση να προσκομίσουν την παρασχεθείσα στον εργοδότη τους απόδειξη παραλαβής της προηγούμενης δηλώσεώς του, σε συνδυασμό με το άρθρο 157 του Programmatwet (I) της 27ης Δεκεμβρίου 2006 και με το άρθρο 183, παράγραφος 1, 1^ο, του Sociaal strafwetboek, το οποίο προβλέπει ποινές πλημμελήματος για τη μη τήρηση της υποχρέωσης αυτής;

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-323/13)

(2013/C 252/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin και A. Alcover San Pedro)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, καθόσον μέρος των αστικών αποβλήτων που εναποτίθεται στους χώρους υγειονομικής ταφής του SubATO di Roma, περιλαμβανομένων των χώρων της Malagrotta και στους χώρους του SubATO Latina δεν υποβάλλεται σε επεξεργασία με επαρκή διαλογή των διαφόρων κλασμάτων αποβλήτων και σταθεροποίηση του οργανικού κλάσματος, και καθόσον δεν δημιουργήθηκε στο Lazio ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διαθέσεως των αποβλήτων λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, στοιχείο α', της οδηγίας 1999/31/ΕΚ ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/31/ΕΚ και τα άρθρα 4 και 13 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ ⁽²⁾ και το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 1999/31/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 16 Ιουλίου 2001.

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2008/98/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 12 Δεκεμβρίου 2010.

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ L 182, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312, σ. 3).

Προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-339/13)

(2013/C 252/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Bianchi και B. Schima)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιταλία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/74/ΕΚ ⁽¹⁾·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.